

یک تکه نان - کمال تبریزی- ۱۳۸۳
پیرمرد (رضا کیانیان): «دلت گرفته، آره؟ دل همه می‌گیره، دل داشته باشی می‌گیره دیگه... یا رفیق من لار فیق له... ای رفیق کسی که...» سرباز (هومن سیدی): «رفیقی نداره...». پیرمرد: «تو هم قشنگیا... از خودی... خب حالا می‌خوای به راهی بهت یاد بدم دلت وا بشه؟ تو هم چشماتو ببند... در ببند دیگه... خب، چی می‌بینی؟» سرباز: «هیچ کس». پیرمرد: «هیچ کس... خب هیچ کس قشنگه دیگه... هیچ کس همه کسه، همه کس هیچ کسه، حالت خوب شد؟».

♦ بارش باران و جاری شدن سیل در روستای تکه‌قوز در بخش غلامان شهرستان راز و کرگلان باعث تخریب و آسیب‌دیدگی تعدادی از منازل مردم شد. عکس: حسین معمری، فارس

عزت بگوییچ، معمار بوسنی مدرن
در برابر فراموشی نسل کشی مسلمانان

۲۶ سال از کشتار سرب‌نیستا و ۱۹ سال از درگذشت علی‌عزت بگوییچ اولین رئیس شورای ریاست‌جمهوری بوسنی‌هرزگوین می‌گذرد. او اولین رئیس‌جمهور کشور بوسنی پس از استقلال و فرمانده ارشد ارتش این کشور در زمان تجاوزات نظامی به این کشور بود. در دانشگاه رشته حقوق خواند و سپس با «جمعیت علمای هدایت» شروع به همکاری کرد. در زمان جنگ دوم جهانی نیز با تشکیلات «جوانان مسلمان» همکاری داشت. نخستین دستگیری و زندان را در ۱۹سالگی تجربه کرد که نیروهای کمونیست سلطنتی او را دستگیر کردند و مدتی بعد به‌خاطر سوابق پدربزرگش و نجات‌دادن ۴۰ صرب از اعدام، او را آزاد کردند. وقتی بر سر حمایت از پارتیزان‌های کمونیست کشور یوگسلاوی میان گروه‌های اسلامی بحث و اختلاف نظر به‌وجود آمد، «بگوییچ» از کسانی بود که اعتقاد داشت باید از پارتیزان‌های کمونیست که با آلمان و متحدانش می‌جنگند، حمایت کرد. با این وجود پس از پایان جنگ دوم جهانی و زمانی که کمونیست‌ها در یوگسلاوی به قدرت رسیدند، او را به بهانه عقاید و فعالیت‌های اسلامی‌اش در ۲۱سالگی دستگیر و به سه سال زندان (۱۹۴۶-۱۹۴۹) محکوم کردند.

مسلمانان جوان
در همین مسیر تشکلی به نام «مسلمانان جوان» را که دانشجویان و دانش‌آموزان در آن عضویت داشتند، پایه‌گذاری کرد. هدف آنان راهایی مسلمانان بوسنی از تأثیرات منفی مادی و معنوی حاصل از جنگ بود. رژیم کمونیستی در آن زمان بسیاری از دوستانش را که در سازمان مسلمانان جوان عضویت داشتند، به قتل رساند و هزاران نفر از آنان را نیز سال‌ها زندانی کرد. این حرکتی برای ریشه‌کن‌کردن بزرگ‌ترین سازمان ضد کمونیستی در جنوب شرقی اروپا بود. بگوییچ در وهله اول به میاحثی همچون آزادی، احیای اندیشه اسلامی در عصر جدید، بهبود اوضاع فکری مسلمانان، روابط اسلام و غرب، و ایجاد ارتباط سازنده بین اسلام و ادیان دیگر پرداخت. کتاب‌های «مسائل رستخیز اسلامی»، «اسلام بین شرق و غرب» و «بیانه اسلامی» آثار منتشرشده او پیش از زندانی‌شدنش و در بی‌رحم‌ترین دوره‌ها و در دشووری که محل تلاقی فرهنگ‌ها و تمدن‌های مختلف بود، نوشته شده بود.

بگوییچ در پایان دهه ۱۹۸۰، پس از یک دوره مبارزه سیاسی و نقش او در فروپاشی کمونیسم و استیلای ناسیونالیسم به شهرت رسید. در سال ۱۹۸۳ بار دیگر توسط کمونیست‌ها دستگیر و به ۱۴ سال زندان محکوم شد. در ۱۹۸۹ آزاد شد و حزب اسلامی اقدام دموکراتیک را بنیان گذاشت. پس از فروپاشی یوگسلاوی، در اواخر سال ۱۹۹۰ به ریاست‌جمهوری بوسنی انتخاب شد و از ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۶ این مسئولیت را بر عهده داشت.

نسل‌کشی تاریخی
کمتر از شش ماه پس از آن، آشوب و نابسامانی مناطق تحت کنترل فدراسیون یوگسلاوی سابق را فرا گرفت و مردم کرواسی خواهان استقلال از صربستان شدند. بگوییچ نیز رفراندومی برای تمایل یا عدم تمایل مردم به استقلال برگزار کرد که مردم بوسنی یکپارچه خواهان استقلال شدند. در مارس ۱۹۹۲ استقلال بوسنی اعلام و موجب نگرانی و سپس شورش بزرگ قومی اقلیت صرب ساکن بوسنی با حمایت صربستان شد. بگوییچ پس از ریاست‌جمهوری و زمام امور را در دست داشت. دوران سیاسی او اگرچه کوتاه بود اما به‌عنوان عضو شورای ریاست‌جمهوری زمام امور را در دست داشت. دوران سیاسی او اگرچه کوتاه بود اما تاریخ و دست سرنوشت او را بازنگر نقش اول جنگ وحشیانه و غم‌انگیز بالکان قرار داد. در ۱۹۹۲ که اروپای غربی در برابر فشار آلمان برای استقلال کشور کرواسی سر تعظیم فرود آورد، در این زمان بگوییچ بر سر یک دوراهی قرار گرفت. او باید تصمیم می‌گرفت که برای استقلال و به‌رسمیت شناخته‌شدن بین‌المللی اقدام کند یا به‌عنوان زاده‌ای فرعی در دل صربستان بزرگ باقی بماند. در حالی که هر دو آنان در پنهان نقشه‌کشیده بودند تا بوسنی را بین خود تقسیم کنند، اما باید بین سرطانش خون یا تومور مغزی یکی را انتخاب می‌کرد. بگوییچ در پی مذاکرات زنون، وین، لندن و اوهایو در ۱۹۹۵ به معامله «دیتون» داد. او در این موج وحشتناک از پاکسازی قومی که جنگی علیه غیرنظامیان بود، جایگاه اخلاقی خود را در میان رهبران رقیب حفظ کرد. دشمنانش به او لقب بنیادگرها دادند، اما در واقع بنیادگرایان واقعی رهبران صرب و کروات بودند که اقداماتی وحشیانه‌تر از رفتار نازی‌ها در اروپا را مرتکب شدند. بگوییچ در حوزه‌های مختلف فعالیت‌های انسانی اثری بزرگ بر جای گذاشت و می‌دانست چگونه روح‌ها را تسخیر کند. او باور داشت که بوسنی فقط یک قطعه زمین نیست بلکه یک عقیده است مبنی بر اینکه انسان‌های پیرو ادیان مختلف می‌توانند با هم زندگی کنند. او تأکید داشت «ما را به خاک سپردند، ولی نمی‌دانستند که ما بزر بودیم».

حفظ از حافظه تاریخ
با اینکه وضع سلامتی او تعریفی نداشت اما در چهار سال پس از پایان جنگ همچنان برای توسعه و ترقی کشور با جدیت فعالیت کرد و در بسیاری از کنفرانس‌های بین‌المللی اهداف بوسنیایی‌ها را بر شمرد. در اکتبر ۲۰۰۰ به‌دلیل وضعیت جسمانی‌اش از ریاست‌جمهوری کناره‌گیری کرد. یک سال بعد به‌عنوان رهبر افتخاری و همیشگی حزب اقدام دموکراتیک اروپا در برگزیده شد و در ۱۹ اکتبر ۲۰۰۳ تا ۷۸سالگی در پارلیو درگذشت. بیش از ۱۵۰ هزار نفر از شیفتگان افکار او در تشییع جنازه‌اش شرکت کردند و او را در گورستان شهدای کواوچی به خاک سپردند. اگرچه از ۱۹ سال است که در میان مردم بوسنی نیست، اما وارثان او با برگزاری نشست‌های بین‌المللی به دنبال آن هستند مانع انکار نسل‌کشی به‌ویژه در بوسنی و بالکان باشند. پارلمان بوسنی علی‌رغم همه ابتکارات هنوز نسبت به آنچه باید انجام دهد یعنی تصویب قانون مجازات افراد منکر نسل‌کشی بی‌تفاوت است. با وجود احکام دادگاه بین‌المللی لاهه برای رسیدگی به جنایات جنگی در یوگسلاوی سابق، بزرگ‌ترین نسل‌کشی اروپا در سرب‌نیستا همچنان انکار می‌شود و رهبران سیاسی و مذهبی صرب با انکار نسل‌کشی به قربانیان توهمین می‌کنند. پس از سال‌ها از جنگ خونین در بوسنی، ملی‌گرایان در صربستان بسیار تلاش می‌کنند روایت دروغینی را در جنگ بالکان ارائه کرده و جنایات صرب‌ها را انکار می‌کنند. آنها تلاش کرده‌اند در کتاب‌های درسی کودکان صرب، هیچ ارجاعی به رخدادهای سیاه جنگ بالکان نشود و جنایات جنگ بالکان را از حافظه تاریخ حذف کرده و حتی از مجرمان جنگی به‌عنوان قهرمان یاد می‌کنند! مقامات بوسنی همچنان بر به‌رسمیت‌شناختن حقایق این کشتار، ادای احترام به قربانیان غیر نظامی، حمایت از بازماندگان، محاکمه قاطعانه عاملان کشتار مردم بوسنی، تضمین برگزاری مراسم بزرگداشت و علامت‌گذاری تمام مکان‌های وقوع جنایات به‌عنوان مکان‌های یادبود، تأکید دارند.

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران
♦ صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان فاطمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک: ۲۲
♦ تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰
♦ نامبر: ۸۸۹۲۵۴۶۷
♦ تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹
♦ تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸
♦ توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز
تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴
♦ چاپ: صمیم
تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵

www.sharghdaily.ir

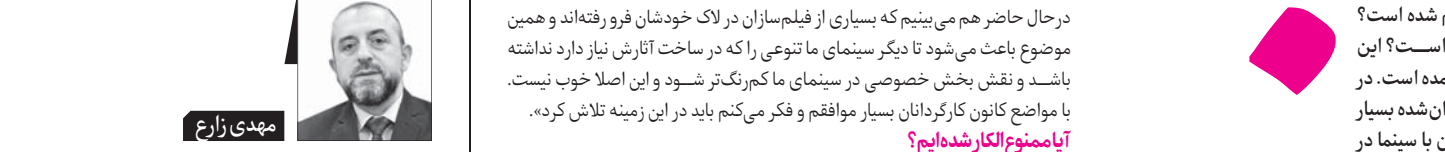
یکشنبه ۲۹ خرداد ۱۴۰۱
♦ ۱۹ ذی‌القعدة ۱۴۴۳
♦ ۱۹ ژوئن ۲۰۲۲
♦ سال نوزدهم
♦ شماره ۴۳۰۶
♦ ۱۲ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۰۶
♦ اذان مغرب ۲۰:۴۴
اذان صبح فردا ۴:۰۲
♦ طلوع آفتاب ۵:۴۹

♦ بارش باران و جاری شدن سیل در روستای تکه‌قوز در بخش غلامان شهرستان راز و کرگلان باعث تخریب و آسیب‌دیدگی تعدادی از منازل مردم شد. عکس: حسین معمری، فارس

ساداتیان: فیلم‌سازان در لاک خود فرو رفته‌اند

در حال حاضر هم می‌بینیم که بسیاری از فیلم‌سازان در لاک خودشان فرو رفته‌اند و همین موضوع باعث می‌شود تا دیگر سینمای ما تنوعی را که در ساخت آثارش نیاز دارد نداشته باشد و نقش بخش خصوصی در سینمای ما کم‌رنگ‌تر شود و این اصلا خوب نیست. با مواضع کانون کارگردانان بسیار موافقم و فکر می‌کنم باید در این زمینه تلاش کرد».
آیا ممنوع‌الکار شده‌اید؟

در این میان تهیه‌کننده فیلم «برادران لایلا»، جواد نوروزبیکی، در گفت‌وگویی که با برنامه سینمامعیار داشته است، نسبت به عدم برگزاری جلسه و حاشیه‌هایی که مدام این‌سو و آن‌سو درباره توقیف و ممنوع‌الکاری عوامل آن می‌شود، اعتراض کرده است. او یادآوری کرده «اگر اشتباهی کرده‌ایم حاضریم مجازات شویم اما هیچ ارتباطی به فیلم ندارد» و تأکید کرده است: «همه حرف من این است که با ما جلسه بگذارند! این‌طور نباشد که فیلم را بلاتکلیف رها کنید و دو، سه سال بعد که گروه دیگری آمد مثل همه دوره قبل و دوره خودتان در اولین اقدام فیلم‌های آرشپوشده را اکران کند! بگذارید فیلم مسیر خودش را برود و به ما یاد بدهید از این به بعد فیلم اگر هر جایی خواست برود حتما باید پروانه نمایش بگیرد! من از مسئولان ارشاد خواش می‌کنم تدبیری کنند تا مشکل فیلم برای نمایش حل شود یا رسماً اعلام کنند فیلم توقیف است و عوامل آن هم ممنوع‌الکار هستند! اینکه ما را از برگزاری یک جلسه محروم می‌کنند خیلی بد است و من می‌ترسم چند وقت بعد من را از او رود به وزارت ارشاد هم محروم کنند».

حذف وزارت ارشاد
معاون حقوقی وزارت ارشاد گفته است: «وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان سینمایی تقریباً از دو سال پیش نه‌تنها هیچ نقشی در عرصه تولیدات سریال‌ها و محتوای پلتفرم‌ها ندارد بلکه هیچ مسئولیتی هم در نمایش آثار و نظارت بر آنها هم ندارد.» در حالی که به نظر این حذف مسئولیت درحالی رخ داده است که در آبان سال گذشته رئیس سازمان سینمایی گفته بود: «معتقدیم باید صفر تا صد جریان وی‌اودی‌ها به ارشاد برگردد. ماوریت ساترا، اساساً با سایر مأموریت‌های سازمان صداوسیما مغایرت دارد. مأموریت‌های بزرگ و متعدد صداوسیما باعث می‌شود تا این مأموریت مضاعف به درستی بپذیری نشود و تناقضات نظارتی صداوسیما در پلتفرم‌ها و تلویزیون گواه این موضوع است. ضمن اینکه تلویزیون در حالی می‌خواهد در این زمینه نظارت و سیاست‌گذاری کند که خودش یکی از رقبای این پلتفرم‌هاست و به خاطر این رقابت و تضاد منافعی که دارد نمی‌تواند کار ارزیابی، نظارت و ارزشیابی محتوایی این بخش را بر عهده داشته باشد. همچنین معتقدیم مصوبه مجلس در این زمینه نیازمند بازنگری و اصلاح است. از نمایندگان محترم مجلس و کمیسیون فرهنگی انتظار داریم به بررسی بازنگری این موضوع بپردازند و نظارت بر شبکه‌های نمایش خانگی را به وزارت ارشاد بازگردانند».
حالا با گذشت چند ماه به نظر می‌رسد نه‌تنها علاقه‌ای به پیگیری این مطالبه سینماگران وجود ندارد، بلکه زیر فشار برخی نهادها، وزارت ارشاد آماده واگذاری کامل این مسئولیت است.

زلزله ۲۵ خرداد ۱۴۰۱ با بزرگای ۵٫۳ و زلزله‌های ۱۹ و ۲۰ دی‌ماه ۹۲ که با بزرگای ۴٫۵ تا ۵٫۱ رخ داده، از آنجا که نمی‌توانستند موجب گسیختگی مربوط به گسل زمین‌لرزه‌ای در کف دریا -خلیج فارس- بشوند؛ بنابراین وقوع سونامی هم با چنین زمین‌لرزه‌هایی منتفی است؛ ولی با رخداد زمین‌لرزه‌ای شدید -زلزله‌های بزرگای ۶ به بالا- که با ایجاد گسیختگی در کف دریا همراه می‌شود - احتمال وقوع سونامی بر اثر جابه‌جایی قائم در کف دریا و در راستای صفحه گسل- وجود دارد. زمین‌لرزه‌های جزیره کیش به صورت گروهی و فوج‌گونه رخ داده‌اند. دلیل آن در پهنه زاگرس جنوبی وجود لایه‌های ضخیم سیری تک هرم در پوسته است که در سطح زمین به صورت بنده‌های نمکی -دیابیرها- خودنمایی می‌کنند. در چنین نواحی و به دلیل وجود ویژگی پلاستیکی سری‌های نمکی، عملاً وقوع زمین‌لرزه‌های شدید - به دلیل تجمع انرژی و تمرکز استرس و آزادشدن انرژی با زمین‌لرزه‌هایی به صورت فوج‌گونه و گروهی از رخدادهایی با بزرگای کم تا متوسط در بیشتر مواقع در زاگرس معمول است. وقوع زمین‌لرزه‌های شدید و مخرب، در بازه‌های زمانی طولانی قابل انتظار است. می‌توان انتظار رخدادی مانند زمین‌لرزه‌ای با بزرگای ۶٫۸ مانند زمین‌لرزه ۱۷۰۳ م در جزیره کیش داشت.

هشدار پیش‌هنگام زلزله می‌تواند راه‌حل کوتاه‌مدت مفیدی برای کاهش خسارات و تلفات احتمالی یک زلزله بزرگ باشد. در زمینه ابزار دقیق لرزه‌نگاری، سه شبکه بزرگ لرزه‌نگاری در ایران در حال فعالیت هستند که نیاز به توسعه و یکپارچگی بیشتری دارند: ۱- شبکه شتاب‌نگاری ایران (ISMN)، با استفاده از بیش از هزار شتاب‌نگار دیجیتال که تنها ۵۰ ایستگاه از زمان‌بندی GPS استفاده می‌کنند. ۲- شبکه ملی لرزه‌نگاری باند پهن پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله شامل ۳۲ ایستگاه ژئوباند بلادرنگ و ۳- شبکه تله‌متری لرزه‌نگاری مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران، با حدود ۷۰ لرزه‌نگار ۳ مؤلفه‌ای (عمدتاً کوتاه‌مدت و گاهی اوقات پهن‌باند) با اتصال بلادرنگ. خطا و عدم قطعیت در اعلام زلزله‌ها به دلیل تراکم کم شبکه و عدم زمان‌بندی مطلق در بسیاری از ایستگاه‌ها، در نواحی جنوب هرمزگان و سواحل خلیج فارس به مراتب بیشتر است؛ علاوه‌براین برخی از رویدادهای مهم لرزه‌ای ثبت نشده است. ما با بهره‌گیری از روشی برای استفاده بهینه از داده‌های موجود قادر به استفاده از داده‌های تک‌ایستگاهی و چند ایستگاهی برای به حداقل رساندن حذف رویدادهای ضعیف هستیم که می‌تواند از رویدادهای دقیق‌تر استفاده کند. نتایج قبلی، نه‌تنها مبنای نظری برای یک سیستم هشدار آینده است؛ بلکه می‌تواند برای بهینه‌سازی و اصلاح شبکه‌های لرزه‌ای موجود نیز استفاده شود.

دیرینه و ظریف بانوان زرتشتی است که پیشینه آن به نزدیک هزار سال پیش برمی‌گردد. زرتشتی‌دوزی شامل نگاره‌ها و نمادهای ویژه‌ای است که هرکدام ریشه در باورهای ایرانیان و زرتشتیان دارد. نخ مورد استفاده در زرتشتی‌دوزی ایریشم تابیده طبیعی است. برای بستر کار نیز از پارچه‌های ریزفتاب استفاده می‌شود. نمایشگاه گروهی دوروزه زرتشتی‌دوزی روزهای پنجشنبه و آدینه حضور فعالی داشت. در این نمایشگاه گروه کالکشن خانه صنایع دستی و بوم‌گردی «هفت‌دست» برگزار شد که مورد استقبال خوبی هم قرار گرفت. نیلوفر بحرینی در سپین روز نخست نشست تخصصی درباره زرتشتی‌دوزی برگزار کرد؛ اما با توجه به اینکه صنایع دستی دولتی به‌هم چسبیده گردشگری است، دعوت از نخستین بوم‌گردی زرتشتی در این نمایشگاه انتخاب هوشمندانه‌ای به نظر می‌رسید. در بعدازظهر روز دوم هم اقامتگاه بوم‌گردی نارتی تی (به معنی شکوفه انار) از شهرستان تفت به وسیله تینا نمیرانیان و رامین شهرت، مسئولان این بوم‌گردی معرفی شد. بوم‌گردی نارتی تی در کنار برنده‌های زرتشتی‌دوزی در این نمایشگاه حضور فعالی داشت. در این نمایشگاه گروه کالکشن صاحب‌جان (فرزانه شکرایی، فاطمه شکرایی، نیکي خانقلی و شفیع‌ه حیدری)، برند آدخت (مهنوش رستمی و شیرین مزداپور)، نیلوفر بحرینی‌راد، اوزی نژاد، مریم زارع، بهرام‌پور و عاطفه آلاذه با محصولات بسیار چشم‌نوازی شرکت داشتند.

مهارت زرتشتی‌دوزی در آخرین نشست کمیته ثبت میراث فرهنگی کشور در روز ۲۵ اسفند سال ۱۳۹۹ به شرف‌ت کشور خود بهره‌ گیریم.

ساداتیان: فیلم‌سازان در لاک خود فرو رفته‌اند

درخواست اکران تمام فیلم‌های توقیفی

شرایط جدیدی در سینمای ایران حاکم شده است؟ مقررات اکران سخت‌گیرانه‌تر شده است؟ این سؤالی است که در روزهای اخیر پدید آمده است. در حالی که میزان استقبال از فیلم‌های اکران شده بسیار نگران‌کننده است و خبر از قهر مخاطبان با سینما در روزهای پمس از کرونا می‌دهد، کانون کارگردانان بیانیه‌ای درباره حمایت از فیلم‌های توقیفی و رفع مشکلات آنها منتشر کرده است. تهیه‌کننده «برادران لایلا» درباره عدم برگزاری جلسه درباره فیلم گفته و مشاور حقوقی وزارت ارشاد از تسلط صداوسیما بر شبکه نمایش خانگی خبر داده است.

حمایت از فیلم‌های توقیفی
به‌таزگی برخی فیلم‌های سینمایی ازجمله «برادران لایلا» دچار مشکلات خاصی شده‌اند به طوری که اعتراضات و واکنش‌هایی از سوی کارگردانان و تهیه‌کنندگان به دنبال داشته است. کانون کارگردانان در بیانیه‌ای که در پاسخ به اعتراض کارگردان «قصیده گاو سفید» منتشر کرده است، درخواست حمایت وزارت ارشاد و رسیدگی دوباره به وضعیت فیلم‌های توقیفی را داشته و تأکید کرده است: «بر موضع صریح و همیشگی کانون کارگردانسان مبنی بر لزوم اکران همه فیلم‌های سینمای ایران تأکید می‌کنیم؛ از کانایه (کیانوش عیاری) و قاتل و وحشی (حمید نعمت‌اله) و ارادتمند، نازنین (عبدالرضا کاهانی) و صد سال به این سال‌ها (سامان مقدم) و شیشلیک (محمدحسین مهدویان) و چپ راست (حامد محمدی) و... تا فیلم‌های افتخارآفرین سینمای ایران از کارگردانان صاحب‌نامی چون آقایان جعفر پناهی، محمد رسول‌اف، سعید روستایی (برادران لایلا) و دیگر کارگردانان بین‌المللی که مردم ایران حق دیدن آن فیلم‌ها را دارند و حتی فیلم «قصیده گاو سفید» ساخته آقای بهتاش ضناعی‌ها که متأسفانه برخلاف فیلم‌های یادشده، دچار سوءتفاهمی عجیب شده است».

فیلم‌سازان در لاک خود فرو رفته‌اند
سیدجمال ساداتیان از تهیه‌کنندگان سینمای ایران در واکنش به مواضع کانون کارگردانان نسبت به فیلم‌های توقیفی به «شرق» گفت: «در حال حاضر در شرایطی هستیم که برخی جوسازی‌ها، روی برخی موضوعات سایه می‌اندازد و حقایقی تحت تأثیر این جوسازی‌ها قرار می‌گیرد. به هر حال وقتی برای مردم فیلم می‌سازیم، این فیلم باید دربرگیرنده مشکلات و مصائب مردم باشد. سینما تمام ژانرها را دربر می‌گیرد و در این سال‌ها بسیار دیده شده که وقتی فیلمی سمت‌وسویی اجتماعی دارد، حمله‌هایی علیه آن صورت می‌گیرد و ممیزی و سانسورهایی در مورد فیلم اعمال می‌شود. این موارد باعث می‌شود فیلم‌ساز ناخودآگاه به خودسانسوری برسد و این اتفاق خوبی نیست.

روزها

صنعت دستی یادآور گذشته هر قوم

کامران فریدونی: بافت و نساجی، رودوزی‌های سنتی، منابکاری، سفالگری، آبیگنه، صنایع چوبی، سسنگی و فلزی، نگارگری، چاپ سنتی، حصیربافی، نمدمالی، پوستین‌سازی، صنایع چرم، رنگ‌سازی و رنگرزی سنتی، پوشاک سنتی، صنایع بافتی که معروف‌ترین آنها قالی، گلیم، گبه هستند و... عجب رنگین‌گمانی است. اینها نمونه‌هایی بودند از صنایع دستی یا هنرهای دستی ایران‌زمین که در نقطه نقطه شهرها و روستاهای این خاک پرگهر و زرخیز امکانی برای درآمدزایی به‌ویژه برای بانوان فراهم آورده است.

کارشناسان صنایع دستی می‌گویند صنایع دستی هنرها و صناعیی هستند که مواد اولیه آنها بومی است. هنرهای دستی با دست و ابزاری ساخته می‌شوند که خلایقیت و ذوق هنری سازنده آن به چشم می‌آید. این ویژگی‌ها موجب تمییز و تشخیص آنها از ساخته‌های مشابه ماشینی و کارخانه‌ای است. صنعت دستی هر قوم، گوشه‌ای از هویت آنها را در گذشته تاریخی‌اش بیان می‌کند.

بومی‌بودن، اینکه با دست و به وسیله ابزاری ساده ساخته می‌شوند، سرمایه‌گذاری چندانی نمی‌خواهند، از جنس هنر هستند، معرف هویت و تاریخ یک قوم و منطقه‌اند و می‌توانند سبب خودکفایی شوند، پتانسیل‌های زیادی برای کارآفرینی و درآمدزایی دارند؛ اما سال‌هاست که همایش‌های گوناگونی برای این بخش برگزار شده و نتایج درخور توجهی نداشته است. سوزندوزی زرتشتی، زرتشتی‌دوزی یا گل‌ونقش، یکی از صنایع دستی کمتر شناخته‌شده ایران است. این هنر